

תת"ע 10948/04/22 - מוחמד מליחאת נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תתע"א 10948-04-22 מדינת ישראל נ' מליחאת

בפני כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
מוחמד מליחאת
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 3.05.22. כנגד המבקש הוגש כתב אישום לפיו, ביום 13.04.22 נהג ברכב מנועי מסוג אופנוע מתוצרת דיילים מספר רישוי 04445430 בדרך חברון 15 ירושלים. כאשר הוא מעולם לא היה מורשה לנהוג ברכב מסוג זה, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה[נוסח חדש].
2. ביום הדין, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה למשך 8 חודשים, פסילה על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 2,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

3. ב"כ המבקש, טען כי יום הדין נקבע ליום השני של חג אלפיטר של העדה המוסלמית עליה נמנים המבקש ומשפחתו. לטענתו, הוא סבר בטעות ובתום לב כי ידוע לבית המשפט כי מדובר ביום חג ולכן אף לא שלח בקשה לדחיית המועד.
4. לטענתו, היה מצופה מב"כ המשיבה שיפנה את תשומת לב בית המשפט למועד החג ולא יקיים את הדין בהעדרו.
5. עוד נטען, כי העונש שנגזר על המבקש סוטה לחומרה ממתחם העונש בעבירה בה הוא הוואשם, ובנוסף לכך סיכוי ההגנה שלו טובים מאד.
6. לאור זאת, התבקש בית המשפט לבטל את פסק הדין, ולהורות על עיכוב ביצוע גזר הדין על כל מרכיביו.
7. המשיבה טענה כי המבקש קיבל לידיו את הזימון לבית המשפט ביום ביצוע העבירה, אך הוא בחר לעשות דין לעצמו ולא התייצב לדין.
8. לטענת המשיבה המבקש ידע על של הדין ויכול היה להגיש בקשה מסודרת לדחייתו אך הוא לא עשה כך, ואין לו להלין אלא על עצמו.

דין והכרעה

9. הבקשה הוגשה ללא תצהיר, ואך בשל כך דינה להידחות על הסף. מעבר לנדרש אדון בטענות לגופן.
10. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 99/1903 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008: "העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגיונות ההליך הפלילי".
11. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.
12. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדן ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
13. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 בו נקבע כי: "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש**
14. ביום 13.4.22 קיבל המבקש את ההזמנה לדין והוא אף אישר את דבר קבלתה בבקשתו. לרשות המבקש עמד פרק זמן מספיק להגיש בקשת דחיה ומשלא עשה כן אין לו להלין אלא על עצמו.
15. לא ניתן לקבל הבקשה גם אם מדובר בטעות אנוש או באי הגשת בקשת דחיה בתום לב וזאת כפי שנפסק בעפ"ת 12-17-42642 שאול שלום נ' מדינת ישראל מיום 1.4.2018:
- "גזירה שווה בעניין זה, ניתן לגזור מן ההלכות שנקבעו בסוגיית ביטול פסק דין שניתן בהעדר, לפיהן - שכחה, טעות, חוסר תשומת לב, או בלבול במועד, אף אם אירעו בתום לב, אינם מהווים טעם מוצדק כאמור (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד (6), 793; רע"פ 418/85 פרץ נ' רוקינשטיין (13.8.85); רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, 28.7.2009).
16. שכחה של הדין לבדה, או טעות אנוש, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם כאשר לטעות משרדית של עורך הדין, או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (פסק דין איטליא, ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 17/109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).
17. לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה נמסרה למבקש כדן וכי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

האם קיים חשש לעיוות דין

18. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).
19. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 1911/18 עמית גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).
20. יתרה מכך גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 14.04.02), רע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.02.04)).
21. המבקש לא כפר עובדות כתב האישום ולחלופין לא הציג רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב ביום ביצוע העבירה. על המבקש לא הוטל מאסר או מאסר על תנאי ועל כן בנסיבות אלה עונש הפסילה שהוטל עליו סביר.
22. בנסיבות אלה איני סבורה כי יגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.
מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשפ"ב, 25 מאי 2022, בהעדר הצדדים.